

عنوان مقاله:

عناصر فرهنگی مؤثر در ترویج درس پژوهی در ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم انسانی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم قاسمی - دکتری روان شناسی تربیتی، مدیر مرکز رهگشا، مدرس دانشگاه فرهنگیان شیراز

رویا بادپر - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار، آموزش و پرورش ناحیه 2 شیراز

خلاصه مقاله:

یکی از راه های بهسازی مدارس یادگیرنده درس پژوهی است. در این رویکرد تدریس عنوان فعالیت فرهنگی مورد توجه قرار می گیرد. هدف از مقاله حاضر بررسی عناصر فرهنگی مؤثر در ترویج درس پژوهی در ایران است. پژوهش حاضر از نوع مطالعات تطبیقی است که به مقایسه عناصر فرهنگی درس پژوهی در ژاپن و آمریکا و ایران می پردازد. با بررسی تحقیقات فرهنگی و تجربه های مدون اجرای درس پژوهی در سایر کشور ها (ژاپن و آمریکا) و تجربه های عملی اجرای درس پژوهی در ایران می توانموانع عمده فرهنگی درس پژوهی را به این شرح برشمرد: کاستی در فرهنگ مشارکتی و کار تیمی در مدارس، قالبجشنواره ای، کمبود وقت برای پژوهش و تفکر، توجه به جنبه های مصنوعی و ظاهری به جای تأکید بر تفکر و منطق زیربنایی آن، نبود تفکر پژوهشی در بین مدیران مدارس، عدم تناسب فرایند درس پژوهی با برنامه های درسی آموزش و پرورش در ایران، ضعف در فرهنگ انتقادپذیری، کاستی در نظام ارزشیابی معلمان و دانش آموزان ضعف در روند گزینش و انتخاب معلمان، عدمتعامل دانشگاهیان و متخصصان با آموزگاران در طراحی درس پژوهی، وجود آزمون کنکور برای گزینش در دانشگاه ها. در مجموع هنوز نیاز به تحولات و فعالیت های فرهنگی گسترده ای در حوزه درس پژوهی در وجود دارد به ویژه در خصوص آموزش فعالیت های گروهی در ترویج مشارکت در میان معلمان و باز بینی برنامه های آموزشی و پرورشی و ارزشیابی معلمان ودانش آموزان با اقدامات موثری صورت پذیرد و با شرایط موجود قضاوت در مورد اثربخشی برنامه های درس پژوهی، بسیار زوداست. آنچه مسلم است ایجاد فرصت برای گفت و گوهای غیر رسمی میان معلمان و تبادل تجربیات، آموزش اصول کار تیمی و ایجاد فرصت های مطالعاتی در مدرسه از راهکارهای اساسی فرهنگ سازی برای ترویج درس پژوهی در کشور محسوب می گردد.

کلمات کلیدی:

درس پژوهی، بهسازی فرآیند آموزش، عناصر فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/436212>

